

notificeres for EU-kommissionen. Det samme gør sig gældende for forslaget om alternative opgørelsesmetoder for affaldsforbrændingsanlæg mv. Da Kommissionens godkendelse skal foreligge, før disse bestemmelser kan træde i kraft, foreslås det, at skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet.

Det foreslås, at de bestemmelser, som skal notificeres, får virkning fra 1. maj 1997. Først når lovforslaget er fremsat, vil virksomhederne have mulighed for at gennemføre de registreringer, der er nødvendige for at kunne drage nytte af de foreslåede lempelser. Da grundlaget for administration af de lempeligere regler generelt ikke kan antages at forefindes fra januar 1996, og da regeringen generelt er af den opfattelse, at lovgivningen ikke skal ske med tilbagevirkende kraft, foreslås virkningsdagen fastsat til den 1. i måneden efter fremsættelsen, dvs. den 1. maj.

Selvom regeringen generelt finder, at ændringer i skatte- og afgiftslove ikke bør have tilbagevirkende kraft, er det foreslået, at affaldsforbrændingsanlæg mv. får mulighed for at benytte den foreslåede opgørelsesmetode fra 1. januar 1996. Forslaget skal ses i lyset af, at det er frivilligt at anvende opgørelsesmetoden. De nye regler, som blev indført i 1996, medfører, at affaldsforbrændingsanlæggenes varmemfremstilling ligestilles med fjernvarmeværkernes. Da der imidlertid er visse særlige anlæg, der har et stort forbrug af støttebrændsel i forhold til varmemfremstillingen, vil disse regler fra 1996 og fremefter kunne medføre en særligt høj afgift. Derfor foreslås muligheden for at beregne afgiften på basis af varmemfremstilling indført med virkning fra 1. januar 1996.

Som led i stramningen af bevillingsreglerne foreslås det, at der for så vidt angår eksisterende bevillinger fra lovens fremsættelse ikke skal kunne ydes afgiftsgodtgørelse efter en bevilling udstedt før lovens ikrafttræden, hvis virksomheden og dens leverandør (en registreret virksomhed) er indbyrdes forbundne virksomheder. Det forhindres herved, at en virksomhed efterfølgende misbruger bevillingsreglerne. Den ikke registrerede virksomhed vil fortsat kunne bruge sin bevilling til afgiftsgodtgørelse, hvis den skifter til en leverandør/leverandører, som den ikke er forbundet med. Efter forslaget har virksomheder, der indgår i en opbygning med forbundne selskaber, dog mulighed for at opnå en dispensation, således at de fortsat kan få afgiftsgodtgørelse, hvis særlige forhold gør sig gældende. Dette vil være tilfældet, når virksomheden over for de statslige told- og skattemyndigheder kan godtgøre, at den nære forbindelse mellem selskabet og den registrerede virksomhed er begrundet i saglige, erhvervsmæssige formål og ikke i misbrug af bevillingsordningen.

Herudover foreslås det, at campingpladser kan få

godtgjort hele elafgiften af elektricitet, der er leveret til campisterne. Det præciseres samtidig, at dette forbrug, uanset om der sker selvstændig fakturering eller ej, ikke er forbrugt af den momsregistrerede campingplads, men af ejeren af campingvognen/teltet. Derfor ydes der ikke tilbagebetaling efter udløbet af overgangsbestemmelsen. Godtgørelsen i 1997 gælder, uanset hvad campisterne bruger elektriciteten til.

De fleste punktafgiftpligtige virksomheder opgør afgiften ud fra de mængder, der i afgiftsperioden (typisk måneden) udleveres fra virksomheden samt af eventuelt eget forbrug. Det gælder dog ikke elselskaber og gasselskaber, der leverer ledningsført energi. Elselskaberne mv. kender måske den samlede produktion, men af denne vil en del gå tabt som nettab, hvoraf der ikke betales afgift.

Ligeledes er det af betydning, at afgiften kan opgøres for hver kunde for sig blandt andet af hensyn til den rette godtgørelse af afgifterne til erhvervsvirksomheder mv. De fysiske leverancer opgøres ved måling hos kunderne. Aflæsning af målere sker med forskellige intervaller. For de store kunder er der typisk aflæsning hver måned, mens der for mindre kunder er aflæsning en gang årligt. De mindre kunder betaler typisk a conto ud fra et skønnet forbrug. Ved årsaflæsningen reguleres der for a conto opkrævningernes afvigelser i forhold til den faktisk leverede elektricitet.

For leverandører af ledningsført energi opgøres den afgiftspligtige mængde derfor ud fra de mængder, der udskrives fakturaer for, herunder a conto. I sidste ende vil de udfakturerede mængder og de faktisk leverede mængder til kunderne være i overensstemmelse med hinanden, men der vil dog kunne være en vis forsinkelse fra elektriciteten fysisk er leveret, til der udskrives faktura.

Efter lovens bogstav er det afgørende fakturadatoen. Ved en leverance i januar, der aflæses i slutningen af januar, sker fakturaudskrivningen f.eks. i februar. Elafgiften mv. af denne leverance afregnes af elselskabet til myndighederne i marts, mens momsen afregnes i maj. Det er principielt uden betydning for afregningen med myndighederne, hvornår elkunden afregner med elselskabet.

For erhvervsvirksomhederne styres godtgørelserne ligeledes af fakturadatoen. Hvis virksomheden får godtgørelsen af energiafgifterne mv. månedsvis, vil virksomheden kunne medregne januarleverancen i februar, hvis faktura udskrives i februar og få godtgørelsen udbetalt i marts. Momsen vil kunne godtgøres i maj. Ved konsekvent at bruge fakturadato såvel ved opgørelse af den elafgift, elselskaberne skal betale, som ved opgørelse af godtgørelserne sikrer man